

42.

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O POJEDNOSTAVLJENJU FORMALNOSTI U TRGOVINI ROBOM

("Službeni list Crne Gore - Međunarodni ugovori", br. 009/25 od 04.08.2025)

Prolašavam Zakon o potvrđivanju Konvencije o pojednostavljenju formalnosti u trgovini robom, koji je donijela Skupština Crne Gore 28. saziva na Osmoj sjednici Prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2025. godini, dana 30. jula 2025. godine.

Broj: 01-009/25-1525/2

Podgorica, 1. avgust 2025. godine

Predsjednik Crne Gore,

Jakov Milatović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 17 i člana 91 stav 1 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 28. saziva, na Osmoj sjednici Prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2025. godini, dana 30. jula 2025. godine, donijela je

ZAKON

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O POJEDNOSTAVLJENJU FORMALNOSTI U TRGOVINI ROBOM

Član 1

Potvrđuje se Konvencija o pojednostavljenju formalnosti u trgovini robom, sačinjena u Interlakenu 20. maja 1987. godine, u originalu na danskom, holandskom, engleskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, islandskom, italijanskom, norveškom, portugalskom, španskom i švedskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona u originalu na engleskom jeziku i prevodu na crnogorski jezik glasi:

NAPOMENA IZDAVAČA:

Priloge koji su sastavni dio ovog propisa možete pogledati ovdje.

KONVENCIJA

O POJEDNOSTAVLJENJU FORMALNOSTI U TRGOVINI ROBOM

EVROPSKA EKONOMSKA ZAJEDNICA, (u daljem tekstu: Zajednica),

I REPUBLIKA AUSTRIJA, REPUBLIKA FINSKA, REPUBLIKA ISLAND, KRALJEVINA NORVEŠKA, KRALJEVINA ŠVEDSKA I - ŠVAJCARSKA KONFEDERACIJA

(u daljem tekstu: države EFTA)

UZIMAJUĆI U OBZIR Sporazume o slobodnoj trgovini između Zajednice i svake od država EFTA;

UZIMAJUĆI U OBZIR Zajedničku deklaraciju o stvaranju Evropskog ekonomskog prostora, koju su usvojili ministri država EFTA i država članica Zajednice i Komisija Evropskih zajednica u Luksemburgu 9. aprila 1984. godine, a posebno u pogledu pojednostavljenja formalnosti na granici i pravila o porijeklu;

UZIMAJUĆI U OBZIR da je, u okviru mjera za jačanje unutrašnjeg tržišta, Zajednica odlučila da uvede jedinstvena carinska isprava za upotrebu u takvoj trgovini od 1. januara 1988. godine;

SMATRAJUĆI da je prikladno da se pojednostave formalnosti i u trgovini robom između Zajednice i država EFTA, kao i između samih država EFTA, posebno uvođenjem jedinstvene carinske isprave;

SMATRAJUĆI da nijedna odredba ove Konvencije ne može da se tumači kao oslobađanje strana ugovornica od obaveza iz drugih međunarodnih sporazuma,

ODLUČILE SU DA ZAKLJUČE SLJEDEĆU KONVENCIJU:**Opšte odredbe****Član 1**

1. Ova Konvencija utvrđuje mjere za pojednostavljenje formalnosti u trgovini robom između Zajednice i država EFTA, kao i između samih država EFTA, posebno uvođenjem jedinstvene carinske isprave, koji će se koristiti u svim izvoznim i uvoznim postupcima i za zajednički tranzitni postupak, koji se primjenjuje u trgovini između strana ugovornica (u daljem tekstu: tranzit), bez obzira na vrstu i porijeklo robe.
2. Za potrebe ove Konvencije "treća država" označava svaku državu koja nije Ugovorna strana ove Konvencije.
3. Od dana stupanja na snagu pristupanja nove Ugovorne strane u skladu s članom 11a, sva pozivanja u ovoj Konvenciji na države EFTA-e primjenjivaće se na tu državu mutatis mutandis i isključivo u svrhe ove Konvencije.

Član 2

Ako je roba predmet trgovine između strana ugovornica, formalnosti u vezi sa tom trgovinom obavljaju se upotrebom jedinstvenog dokumenta, koji se zasniva na obrascu deklaracije, čiji su uzorci dati u prilogu I uz ovu konvenciju. Jedinstvena carinska isprava služi kao deklaracija ili dokument o izvozu, tranzitu, odnosno uvozu.

Član 3

Pored jedinstvene carinske isprave, strana ugovornica može da zahtijeva prateća dokumenta samo ako:

- se izričito zahtijevaju za primjenu važećih propisa u strani ugovornici, za čiju primjenu upotreba jedinstvene carinske isprave ne bi bila dovoljna;
- se zahtijevaju na osnovu međunarodnih sporazuma, čiji je potpisnik strana ugovornica;
- ih zahtijevaju privrednici, da bi im se omogućilo da, na njihov zahtjev, dobiju pravo na određenu pogodnost ili posebnu olakšicu.

Član 4

1. Ništa u ovoj Konvenciji ne sprečava strane ugovornice da koriste pojednostavljene postupke, bez obzira na to da li se zasnivaju na upotrebi kompjutera ili ne, u cilju većeg olakšanja rada privrednika.
2. Pojednostavljeni postupci mogu da budu u tome da se privrednicima dozvoli da nemaju obavezu pokazivanja predmetne robe carinarnici ili deklaracije, koja se odnosi na robu, ili da im se dozvoli da sačine nepotpunu deklaraciju. U takvim slučajevima, deklaracija koja, ako to dozvole nadležni organi, može da bude opšta privremena deklaracija, mora da se podnese naknadno u roku koji odrede ti organi.

U slučajevima iz stava 1 privrednici mogu da budu ovlašćeni da koriste komercijalna dokumenta umjesto jedinstvene carinske isprave.

Kada se koristi jedinstvena carinska isprava, predmetna lica mogu za obavljanje formalnosti u svim izvoznim i uvoznim postupcima, uz dozvolu nadležnih organa, umjesto dodatnih listova jedinstvene carinske isprave da prilože komercijalne liste sa opisom robe.

3. Ništa u ovoj Konvenciji ne spriječava strane ugovornice da:
 - ne zahtijevaju jedinstvenu carinsku ispravu u poštanskom saobraćaju (koji se odvija putem pisma ili poštanskih paketa);
 - ne zahtijevaju pisane deklaracije;
 - međusobno zaključe sporazume ili dogovore za veće pojednostavljenje formalnosti u ukupnoj trgovini ili u dijelu trgovine koja se odvija između njih;
 - dozvole upotrebu tovarnih listova za obavljanje tranzitnih formalnosti u slučaju pošiljki sa više vrsta robe, umjesto dodatnih listova jedinstvenog dokumenta;
 - dozvole da se deklaracije sačine, po mogućnosti, na običnom papiru pomoću javnih ili privatnih računara, pod uslovima koje odrede nadležni organi;
 - omoguće nadležnim organima da zahtijevaju, da se potrebni podaci za obavljanje predmetnih formalnosti unose u njihove kompjuterizovane sisteme za obradu deklaracija, a da pri tom ne zahtijevaju pisane deklaracije, gdje je prikladno;
 - omoguće nadležnim organima da, ukoliko se koriste kompjuterizovani sistemi za obradu deklaracija, obezbijede da se izvozna, tranzitna ili uvozna deklaracija sačini ili kao jedinstven dokument koji taj sistem izradi ili unosom podataka u kompjuter, ako taj dokument nije izrađen;

- koriste sve olakšice usvojene odlukom Zajedničkog odbora, kako je navedeno u članu 11.3).

Formalnosti

Član 5

1. Odredbe o okončanju formalnosti, potrebnih za izvoz, tranzit i uvoz robe, pomoću jedinstvene carinske isprave sadržane su u prilogu II uz ovu Konvenciju.
2. Zajedničke šifre koje se koriste na obrascima navedenim u prilogu I, nalaze se u prilogu III uz ovu Konvenciju.

Član 6

1. Deklaracija mora da se popuni na jednom od zvaničnih jezika strana ugovornica, koji je prihvatljiv za nadležne organe u državi u kojoj se završavaju izvozne ili tranzitne formalnosti. U slučaju potrebe, carinski organi u državi odredišta ili tranzita mogu da zahtijevaju od deklaranta ili od njegovog zastupnika u toj državi prevod navedene deklaracije na zvaničan jezik ili na jedan od zvaničnih jezika te države.
2. Odstupajući od stava 1, deklaracija se popunjava na jednom od zvaničnih jezika države uvoznice, u svim slučajevima kada se deklaracija u toj državi sačinjava na primjercima obrasca deklaracije koji se razlikuju od onih koji su bili podnijeti carinskim organima u državi izvoznici ili polaznoj državi.

Član 7

1. Deklarant ili njegov zastupnik može, za svaku fazu postupka u vezi sa trgovinom robom između strana ugovornica, da upotrijebi primjerke deklaracije koji su potrebni za okončanje formalnosti koje se odnose samo na tu fazu, uz koje mogu da se prilože, gdje je odgovarajuće, primjerci potrebni za okončanje formalnosti u vezi sa jednom ili drugom, sljedećom fazom navedenog postupka.
2. Za povlasticu iz odredaba stava 1 ne zahtijeva se ispunjavanje posebnih uslova koje su odredili nadležni organi.

Međutim, ne dovodeći u pitanje posebne odredbe o zbirnom prevozu, nadležni organi mogu da propišu da bi formalnosti u vezi sa izvoznim i tranzitnim postupcima trebalo okončati na istom obrascu pomoću primjeraka, koji odgovaraju tim formalnostima.

Član 8

U slučajevima navedenim u članu 7 nadležni organi moraju, koliko je to moguće, da se uvjere da se svi podaci navedeni u primjercima deklaracije sačinjene u toku različitih faza predmetnog postupka, slažu.

Administrativna pomoć

Član 9

1. Da bi se obezbijedilo nesmetano odvijanje trgovine između strana ugovornica i olakšalo otkrivanje mogućih nepravilnosti ili prekršaja, carinski organi zainteresovanih država, na zahtjev ili samoinicijativno ukoliko smatraju da bi to bilo u interesu druge strane ugovornice, razmjenjuju sve raspoložive informacije (uključujući i upravne izvještaje i nalaze) koje su korisne za pravilnu primjenu ove Konvencije.
2. Pomoć može da se uskrati ili odbije, u potpunosti ili djelimično, ako zamoljena država smatra da bi pomoć mogla da nanese štetu njenoj bezbjednosti, javnoj politici (javnom redu) ili drugim bitnim interesima, ili bi mogla da dovede do povrede industrijske, trgovačke ili profesionalne tajne.
3. Ako je pomoć uskraćena ili odbijena, o odluci i o razlozima za to mora odmah da se obavijesti država koja je podnijela zahtjev.
4. Ako carinski organ jedne države traži pomoć koju on sam ne bi mogao da pruži da se to od njega zatraži, on će u svom zahtjevu ukazati na tu činjenicu. U tom slučaju, carinskom organu kome je upućen zahtjev je prepušteno da odluči kako će da odgovori na takav zahtjev.
5. Informacije, koje su dobijene u skladu sa stavom 1, koriste se isključivo za potrebe ove Konvencije i uživaju istu zaštitu u državi koja ih je primila koju slične informacije uživaju prema nacionalnim propisima te države. Takve informacije mogu da se koriste u druge svrhe samo uz pisanu saglasnost carinskog organa koji ih je dostavio i uz poštovanje ograničenja koja odredi taj organ.

Zajednički odbor

Član 10

1. Osniva se Zajednički odbor u kom su zastupljene sve strane ugovornice ove Konvencije.
2. Zajednički odbor radi sporazumno.

3. Zajednički odbor se sastaje po potrebi, a najmanje jednom godišnje. Svaka strana ugovornica može da zatraži održavanje sastanka.
4. Zajednički odbor usvaja svoj poslovnik o radu koji, između ostalog, sadrži odredbe o sazivanju sastanaka i za imenovanje predsjednika i određivanje njegovog mandata.
5. Zajednički odbor može da ustanovi pododbore ili radne grupe, koji mu pomažu u izvršavanju njegovih obaveza.

Član 11

1. Zajednički odbor je odgovoran za upravljanje ovom Konvencijom i za obezbjeđenje njene pravilne primjene. U tu svrhu, strane ugovornice redovno obavještavaju navedeni Odbor o iskustvima stečenim u primjeni ove Konvencije, on priprema preporuke, a u slučajevima predviđenim u stavu 3, donosi Odluke.
2. Zajednički odbor posebno preporučuje:
 - (a) izmjene i dopune ove Konvencije;
 - (b) sve druge potrebne mjere za njenu primjenu.
3. Zajednički odbor donošenjem odluke usvaja izmene i dopune priloga uz ovu konvenciju i mjere navedene u posljednjoj alineji člana 4 tačka 3 te poziva trećim državama u smislu člana 1 tačka 2 da pristupe ovoj konvenciji u skladu sa članom 11a. Strane ugovornice počinju sa primjenom takve odluke, izuzev poziva trećim državama, u skladu sa svojim zakonodavstvom.
4. Ako predstavnik strane ugovornice u Zajedničkom odboru prihvati odluku pod uslovom da ispunjava zahtjeve propisane Ustavom, odluka stupa na snagu, ukoliko se u njoj ne navodi datum, prvog dana drugog mjeseca nakon obavještenja o povlačenju rezerve.
5. Odluka Zajedničkog odbora iz stava 3 kojom se treća država poziva da pristupi ovoj konvenciji dostavlja se Generalnom sekretarijatu Saveta Evropskih zajednica, koji je dostavlja trećoj državi, zajedno sa tekstom konvencije koji je na snazi tog dana.
6. Od datuma pomenutog u paragrafu 5, treća država na koju se ovo odnosi, može biti reprezentovana u Zajedničkom odboru i pododborima kao posmatrač.

Pristupanje trećih država

Član 11a

1. Bilo koja treća država može postati Ugovorna članica ove Konvencije nakon poziva depozitara Konvencije, a po odluci Zajedničkog odbora.
2. Treća država pozvana da postane Ugovorna strana ove Konvencije može to postati, dostavljanjem instrumenta o prihvatanju Generalnom Sekretarijatu Savjeta Evropske zajednice. Pomenuti instrument treba pratiti prevod Konvencije na službenom jeziku pristupajuće države.
3. Pristupanje stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon dostavljanja instrumenta o prihvatanju.
4. Depozitar će obavijestiti sve Ugovorne članice o datumu na koji je instrument o prihvatanju dostavljen i o datumu na koji pristupanje stupa na snagu.
5. Preporuke i odluke Zajedničkog komiteta vezano za član 11 (2) i (3) donešene između datuma pomenutog paragrafom 1 ovog člana i datuma na koji pristupanje stupa na snagu takođe trebaju biti usaglašeni sa pozvanom trećom državom preko Generalnog sekretarijata Savjeta Evropske zajednice.

Izjava o prihvatanju takvih preporuka i odluka treba biti ili uključena u instrumentu o prihvatanju ili u zasebnom instrumentu dostavljenom Generalnom Sekretarijatu Savjeta Evropske zajednice u roku od šest mjeseci od kada je treća država koja pristupa o njima obaviještena. Ukoliko se takva izjava ne dostavi u tom roku pristupanje će se smatrati nevažećim.

Opšte i završne odredbe

Član 12

Svaka strana ugovornica preduzima odgovarajuće mjere da obezbijedi djelotvornu i usklađenu primjenu odredbi ove Konvencije, uzimajući u obzir potrebu da se koliko god je to moguće smanje formalnosti uvedene u trgovini, kao i potrebu da se postignu obostrano zadovoljavajuća rešenja za sve probleme koji proizilaze iz primjene tih odredbi.

Član 13

Strane ugovornice obavještavaju jedna drugu o odredbama koje usvoje za sprovođenje ove Konvencije.

Član 14

Prilozi ove Konvencije su njen sastavni dio.

Član 15

1. Ova Konvencija se, s jedne strane, primjenjuje na teritorijama na kojima se primjenjuje Ugovor o osnivanju Evropske ekonomske zajednice i pod uslovima koji su utvrđeni u tom ugovoru, i na teritorijama država EFTA, s druge strane.
2. Ova Konvencija se primjenjuje i u Kneževini Lihtenštajn sve dok je ta Kneževina povezana sa Švajcarskom Konfederacijom ugovorom o Carinskoj Uniji.

Član 16

Svaka strana ugovornica može da se povuče iz ove Konvencije pod uslovom da o tome dostavi pismeno obavještenje, dvanaest mjeseci unaprijed, depozitaru navedenom u članu 17 koji obavještava sve druge strane ugovornice.

Član 17

1. Ova Konvencija stupa na snagu 1. januara 1988. godine, pod uslovom da strane ugovornice, prije 1. novembra 1987. godine, deponuju svoje instrumente o prihvatanju Generalnom sekretarijatu Savjeta Evropskih zajednica, koji obavlja funkciju depozitara.
2. Ako ova konvencija ne stupi na snagu 1. januara 1988. godine, onda stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca poslije deponovanja posljednjeg instrumenta o prihvatanju.
3. Depozitar obavještava strane ugovornice o datumu deponovanja instrumenta o prihvatanju svake strane ugovornice i o datumu stupanja na snagu Konvencije.

Član 18

Ova Konvencija, sačinjena u po jednom originalu na danskom, holandskom, engleskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, islandskom, italijanskom, norveškom, portugalskom, španskom i švedskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni, deponuje se u arhivi Generalnog sekretarijata Savjeta Evropskih zajednica, koji svakoj strani ugovornici dostavlja njenu ovjerenu kopiju.

NAPOMENA IZDAVAČA:

Priloge koji su sastavni dio ovog propisa možete pogledati ovdje.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

Broj: 30-1/25-7/4

EPA 591 XXVIII

Podgorica, 30. jul 2025. godine

Skupština Crne Gore 28. saziva

Predsjednik,

Andrija Mandić, s.r.